

Nr 38.

Godkänd av första kammaren den 18 februari 1925.
Godkänd av andra kammaren den 20 februari 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning angående övergångsbestämmelser i anledning av blivande beslut om uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, som tillhört förutvarande andra normalgraden m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 13.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 2 januari 1925 avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Eders Kungl. Maj:t, med återopande av statsrådsprotokollet över finansärenden den 31 december 1924, under rubrik »För flera huvudtitlar gemensamma frågor» (avd. II) föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som må påkallas av blivande beslut rörande uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, som tillhört förutvarande andra normalgraden.

Riksdagen anmäler i denna skrivelse sitt beslut i anledning av Eders Kungl. Maj:ts framställning, såvitt den angår befattningshavare vid verk och inrättningar under andra—åttonde samt tionde huvudtitlarna.

Enligt vad statsrådsprotokollet utvisar, har Eders Kungl. Maj:t vid framläggandet av förslag till uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, tillhörande förutvarande andra normalgraden, vilket förslag icke omfattar andra tjänster än de, allmänna civilförvaltningens lönenämnd gjort till föremål för sin utredning, ansett sig böra uppställa de fordringar i skilda hänseenden, lönenämnden för uppflyttning till högre lönegrad funnit böra vara vägledande.

Vad nämnda fordringar beträffar, har lönenämnden vid verkställandet enligt det angivna programmet av den åt nämnden uppdragna undersökningen ansett vissa allmänna synpunkter böra följas. Efter att hava erinrat om behandlingen av frågan om sekreterarbefattningarnas vid kommunika-

tionsverken placering i lönegrad, har lönenämnden sålunda anfört, att man icke utan vidare finge utgå därifrån, att varje befattning, som uppfyllde de utav kommunikationsverkens lönekommitté uppställda fordringarna i fråga om innehavarens teoretiska utbildning — högre examen på det juridiskt-administrativa området eller därmed jämförlig kompetens — och ställning såsom byråchefs närmaste man, borde uppflyttas i lönegrad. För att en dylik åtgärd skulle äga rum, syntes utöver nämnda kvalifikationer i avseende å tjänstens innehavare böra fordras, att de uppgifter, vilka vore förenade med befattningen, i viss mån närmade sig dem, som eljest tillkomme en byrådirektör. Härvid syntes särskilt avseende böra fästas vid det förhållandet, huruvida med en befattning vore förenad föredragnings-skyldighet med ledamots ansvar i vederbörande verksstyrelse. Förekomme en dylik skyldighet i större omfattning och beträffande ärenden av mera krävande art, syntes i allmänhet tjänsten vara av beskaffenhet att böra hänföras till den högre lönegraden. Enahanda syntes ock vara förhållandet i fråga om tjänst, med vilken vore förenad föreståndarskap direkt under verkschefen för en mera betydande avdelning av verket, dock under förutsättning tillika, att för tjänstens behöriga skötande måste fordras högre teoretisk utbildning, i allmänhet grundad på specialstudier. En dylik högre tjänsteställning syntes även undantagsvis kunna anses befogad för vissa tjänster, vilka visserligen icke kunde hänföras till någon av nyss antydda kategorier men dock, med hänsyn till särskilda kvalifikationer och krävande arbetsuppgifter, vore att anse såsom fullt jämförliga med sådana tjänster, som förut nämnts.

Mot dessa fordringar har riksdagen, i likhet med Eders Kungl. Maj:t, ej haft något att erinra, dock att riksdagen ansett, att hänsyn jämväl bör tagas till huruvida oavvisligt behov för vederbörande ämbetsverk kan anses föreligga, att tjänsteman, varom fråga är, beredes förbättrad löneställning.

Vidkommande de av Eders Kungl. Maj:t föreslagna övergångsordningarna, innebär förslaget härutinnan, att då den ifrågasatt uppflyttningen i lönegrad av vissa tjänster syntes få betraktas såsom innebärande en rättelse av en tidigare mindre riktig uppskattning av tjänsternas valör, innehavande fullmakt (eller konstitutorial) i regel skulle gälla även för den till högre lönegrad uppflyttade tjänsten. I vissa fall skulle Eders Kungl. Maj:t efter förslag av vederbörande ämbetsverk utnämna till högre lönegrad ifrågasatta befattningshavare. Vidare innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag, att vid bestämmande av den löneklass en till högre lönegrad uppflyttad tjänsteman skall tillhöra, det må så anses som om befattningen redan vid tjänstemannens tillträde till densamma tillhört vederbörande lönegrad. Därest tjänstemannen emellertid härvid icke skulle vid övergången placeras i högre löneklass än den han förut tillhörde, skulle han i allt fall uppflyttas till närmast högre löneklass.

Vad Eders Kungl. Maj:t sålunda föreslagit, har riksdagen funnit sig kunna bifalla, dock att riksdagen ansett, att i sådana fall, då enligt Eders Kungl. Maj:ts mening till uppflyttning i högre lönegrad ifrågasatta tjänster skulle

tillsättas av Eders Kungl. Maj:t efter förslag av vederbörande ämbetsverk, tjänsterna i stället böra i vanlig ordning sökas och tillsättas, därvid ansökningsrätten emellertid bör begränsas till de inom vederbörande verk anställda befattningshavarna, varom fråga är.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen, beträffande vederbörande befattningshavare vid verk och inrättningar under andra—åttonde samt tionde huvudtitlarna, bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser, som må påkallas av blivande beslut rörande uppflyttning i lönegrad av vissa tjänster, som tillhört förutvarande andra normalgraden.

Stockholm den 20 februari 1925.

Med undersåtlig vördnad.
